शुत्रम्बानश्रीरा मुनया उप्युत्मृष्टधर्मसचिर्ताः। निर्मासबाल इस्ताः किच्छेणायान्ति परदेशान्॥ १३॥ तस्तर्विसुप्तविताः प्रदीर्घनिःश्वासमुक् जिताधिपुराः । सन्तः सन्तश्रीराः शाकाद्भववाष्पर्हदशः॥ २४॥ क्षामा ज्युस्मानाः स्वन्दपतिपर्चक्रपीडिता मनुजाः। खन्टपतिचरितं कर्म च पराक्ततं प्रज्ञवन्यन्ये॥ १५॥ गभेषपि निष्यना किनामि वारिमुचा न प्रभूतवारिमुचः। सरिता यान्ति तनुत्वं कचित् कचिजायते सस्यम्॥ १६॥ द्राडे नरेन्द्रमृत्य-व्याधिभयं स्यात् कवन्धसंस्थाने। ध्वाङ्के च तस्कर्भयं दुभिक्षं कोलके ऽकंस्ये॥ १७॥ राजापकरणरूपै-ञ्ळ्चध्वजचामरादिभिविद्यः।